

Fibiger: Da vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ulrich, ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne sige nogle faa Ord om disse Lovforslag. Jeg kan i alt væsentligt med Hensyn til de to Lovforslag, som er Gengangere fra i Fjor, henholde mig til, hvad vor Ordfører den Gang udtalte. Da mit Partis Stilling ikke har forandret sig siden da, og da Lovforslagene fremtræder i akkurat samme Skikkelse med Undtagelse af, at Rentefoden er nedsat, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa dem. Vi synes, det er ganske upaakrævet paa et Tidspunkt, hvor der er Jord til Salg i rigelig Mængde, at gaa til at ekspropriere Jord til Udstykning. I det hele taget tror jeg ikke, at der for Øjeblikket er Grund til at forcere Udstykningen, den bør sikkert foregaa ad normal Vej. Landbrugets økonomiske Forhold er ikke saadanne, at det kan bære ret store Udgifter. Jeg tror navnlig, det er galt, naar man vil gøre Indehavere af de nye Brug til Statsfæstere i Stedet for at bevare det Ejendomsforhold, vi hidtil har levet under.

De to Lovforslag, der er nye, kan mit Parti heller ikke tiltræde. Vi er ikke Tilhængere af Loven af 4. Oktober 1919 og ønsker derfor heller ikke at udstrække den videre, saadan som det her foreslaas. Vi finder heller ingen Anledning til at nedsætte Aldersgrænsen fra 25 til 21 Aar; der er Folk nok over 25 Aar, der ønsker at komme i Betragtning. Overfor de foreslaaede Bestemmelser om Driftslaan skal jeg sige, at efter min Mening er det, de Husmænd, der er kommet ind under disse forskellige Love, for Tiden trænger til, ikke at faa mere Gæld, det har de nok af i Forvejen. Det er de færreste af dem, som nu kan hjælpes ved, at man giver dem yderligere Laan. Det er et farligt Skraaplan at komme ind paa. Jeg er klar over, at der for mange af Husmændene paa disse Brug er store Vanskeligheder. De har bygget for dyrt og for meget, og i flere Tilfælde har de vist heller ikke været i Besiddelse af den Kapital, som var nødvendig for at kunne sætte Besætninger ind. Vi ser deres Vanskeligheder og forstaar, at det maa være svært for dem, naar de ikke kan klare deres Forpligtelser og ikke kan komme godt i Gang; men det forekommer mig, at det er et Skraaplan at komme ind paa, at Staten efter at have stillet saa store Midler til Raadighed, direkte Tilskud til Byggeri og billige Laan, nu skal til at give yderligere Driftslaan. Med hvor stor

Sympati jeg end ser paa, at der oprettes Husmandsbrug for de unge, saaledes at de kan blive ude paa Landet i Stedet for at drage ind til Byerne, mener jeg dog, at der maa være en vis økonomisk Grænse, som man ikke i disse daarlige Tider kan overskride, og jeg tror, man er naaet til den Grænse allerede ved de Midler, der er bevilget til Oprettelse af Statshusmandsbrug.

Derimod tror jeg, det er for tidligt, man er gaaet bort fra de direkte Tilskud til Byggeri i Henhold til Loven af 6. Maj 1921, fordi Byggepriserne ikke er faldet saa meget, som Tilskuddet er gaaet ned — til Dels er det jo helt forsvundet —, saaledes at de Husmandsbrug, der oprettes nu, og de, der er oprettet i de sidste Par Aar, ikke er blevet stillet lige, og det synes jeg de burde være. Derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Landbrugsminister; at de Husmandsbrug, der oprettes nu og er oprettet i det sidste Aar, kunde faa noget Tilskud til Byggeri, saaledes at de kunde blive stillet lige med de andre.

Som det vil fremgaa af disse Udtalelser, kan vi ikke slutte os til de Principper, der ligger til Grund for disse Lovforslag; vi ønsker heller ikke at være med til at give yderligere Driftslaan til de allerede oprettede Husmandsbrug, idet vi mener, at den finansielle Tilstand ikke er saaledes, at man kan gøre det, og desuden mener vi, det vil betyde en ensidig Begunstigelse af en bestemt Art af Medborgere.

Niels Frederiksen: Jeg vil begynde med at omtale det Lovforslag, der tilstræber at gennemføre Ændringer i Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. § 1 i dette Lovforslag gaar ud paa at give Mulighed for, at de Jorder, som By- og Landkommuner ligger inde med, kan udstykkes til Byggegrunde og Husmandsbrug efter de samme Regler, som gælder for Lensjord og Præstegaardsjord. Jeg vil gerne støtte dette Forslag, fordi jeg tror, det vilde være heldigt baade for Kommunerne og for Udstykningen i Almindelighed, om disse Jorder kunde anvendes efter de gode Principper, som ligger til Grund for Loven af 1919. Jeg tror, at Kommunerne, Bykommunerne ikke mindst, vilde være vel tjent med i deres Nærhed at faa Kolonier af mindre Jordbrugere, som aarlig maatte svare en Forrentning af Jordens Værdi til